

בבית המשפט העליון

ע"א 7477/22

וערעור שכנד

לפני : כבוד השופט יי עמיות

המערער והמשיב שכנד : פלוני

נ ג ד

המשיבים והמערערים שכנד : 1. פלוני
2. הראל חברה לביטוח בע"מ

ערעור וערעור שכנד על פסק דין של בית המשפט המחווזי
מרכז-lod בת"א 19-07-41242 מיום 6.9.2022 שניתן על ידי
כב' השופטת מרבי בן-ארי ; הودעה מטעם המערער והמשיב
שכנד

תאריך היישיבה : י"ד באדר התשפ"ג (7.3.2023)

עו"ד רן פרויליך ; עו"ד אריאל פרויליך
בשם המערער והמשיב שכנד :

עו"ד עינבל פז
בשם המשיבים והמערערת
שכנד :

פסק דין

הצדדים קיבלו את המלצה בית המשפט לפיה לסייע לעורעוריהם ישולם לערער
על ידי המשיבים סך של 200,000 ש"ח "נטו".

אין צו להוצאות. פקדון יוחזר למפקידו.

ניתן היום, כ"ב באדר התשפ"ג (15.3.2023).

ש ו פ ט

בֵּית הַמִּשְׁפָּט הַמְּחוֹזִי מֶרְכָּז-לֹוד

ת"א 19-07-41242 פלוני נ' רומנובסקי ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת מרְבָּן-אֲרִי

התובע: פלוני
ע"י ב"כ עות"ד רן פרויליך

נגד

הנתבעים:
1. אלכסנדר רומנובסקי
2. הראל חברה לביטוח בע"מ
שניםם ע"י ב"כ עות"ד ענבל פז

פסק דין

1. תביעה כספית בגין נזקי גופו שנגרמו לתובע, ליד 1982, בתאונת דרכים שאירעה ביום
2. 25.6.18. התאונת הייתה תאונת עבודה.

3. התביעה הוגשה בבית משפט השלום והועבירה לבית משפט זה לפי בקשה התובע.

4. המחלוקת היא בשאלת הנזק בלבד.

פגיעה וטיפולים

5. כתוצאה מהתאונת נגרם לתובע שבר בחוליה צווארית C4. התובע פונה לבייח איכילוב שם
6. אוושפו עד ליום 29.6.18. במהלך האשפו בוצע קיבוע אחורי של החוליה. בהמשך, התובע טופל
7. בפייזיותרפיה. התובע היה במעקב רפואי נוירולוגית וכמו כן, עקב תלונות בתחום הנפשי, פנה
8. לטיפול פסיכיאטרי.

הנכויות שנקבעו

9. מונו מומחים בתחום אורטופדי, נוירולוגי ופסיכיאטרי.

10. ד"ר רנד, המומחה בתחום האורתופדי, קבע לתובע את הנכויות הבאות:

11. 1. מותו 26

12. 2. ד"ר רנד, המומחה בתחום האורתופדי, קבע לתובע את הנכויות הבאות:

13. 3. מותו 26

14. 4. ד"ר רנד, המומחה בתחום האורתופדי, קבע לתובע את הנכויות הבאות:

15. 5. מותו 26

16. 6. ד"ר רנד, המומחה בתחום האורתופדי, קבע לתובע את הנכויות הבאות:

17. 7. מותו 26

18. 8. ד"ר רנד, המומחה בתחום האורתופדי, קבע לתובע את הנכויות הבאות:

19. 9. מותו 26

20. 10. ד"ר רנד, המומחה בתחום האורתופדי, קבע לתובע את הנכויות הבאות:

21. 11. מותו 26

בית המשפט המחווזי מרכזו-לוד

ת"א 19-07-41242 פלוני נ' רומנובסקי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 20% נכות בגין הגבלה בגיןית בתנועות עמוד השדרה הצווארי, לפי סעיף ליקוי 37 (5) (ב);
2
3 5% נכות בגין שבר בחוליה C, לפי סעיף ליקוי 37 (8) (א);
4
5 2.5% נכות בגין נזק שורשי בשורשים הצוואריים שמאל עם ביתוי תחושתי בעצב
6 האולנاري (ocab וירידה בתחשוה ביד שמאל), לפי סעיף ליקוי חלקי מותאם 31 (5) (ב);
7
8 10% נכות בגין צלקת ניתוחית מכערת, לפי סעיף ליקוי 75 (2) (ב).
9
10 כן קבע לתובע נכות زمنית בשיעור 100% לפי אישורי המחלה שניתנו בזמן אמת (לפי
11 התיעוד שצורף – כחצי שנה, עד ליום 18.12.2023).
12
13 בתשובה מיום 10.20.25 לשאלות מטעם התובע, ד"ר רנד מצא שנייתן לייחס את נכותו של
14 התובע בעמוד שדרה מותני לתאונת, וקבע נכות נוספת בשיעור של 5% בגין הגבלה קלה מאוד בתנועות
15 עמוד השדרה המותני, לפי סעיף ליקוי 37 (7) (א).
16
17 סך הכל הנכות האורתופדית המשוקלת היה 29.6% (לא הצלקת).
18
19 הנتابעים טענו כי קביעת הנכות האורתופדית במוסד לביטוח לאומי (15%) מציבעה על
20 שיפור שחל במצבו של התובע לאחר הבדיקה ע"י ד"ר רנד. טענה זו אני דוחה. תיק זהណון במסלול
21 של סעיף 6 א' לחוק פיזיים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975 ואין קבילות לקבעה של הוועדה
22 הרפואית של המוסד לביטוח לאומי. לו סברו הנتابעים שקבעת המוסד לביטוח לאומי מציבעה על
23 שיפור במצבו של התובע, היה עליהם לברור סוגיה זו באמצעות המומחה מטעם בית המשפט
24 (בשאלות, חקירה או עתירה לבדיקה חוזרת). פערים בין חוות דעת של מומחים שונים אינם חייזן
25 נדי. .
26
27 ד"ר דבי, המומחה בתחום הנירולוגי קבע לתובע נכות בשיעור 2.5% בגין הפרעת תחשוה
28 קלה ביד שמאל, ללא הפרעה מוטורית, לפי מחצית סעיף ליקוי 31 (5) (ב).
29
30 ד"ר דבי לא מצא נכות נירולוגית נוספת וציין כי התלונות בקשר לירידת בזיכרון ובריכוזו
31 נובעות ממצבו הנפשי ואין משקפות ירידת קוגניטיבית ארגנטית. כן ציין כי בבדיקה התובע לא
32 התרשם מליקוי קוגניטיבי.
33

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 19-07-41242 פלוני נ' רומנובסקי ואח'

תיק חיצוני:

על פניו, הנכונות הנוירולוגית חופפת לנכונות שנקבעה על ידי האורתופד בגין הפרעת התחרשה, וכן אין לשקלל אותה פערניים (התובע הסכים לכך – סעיף 12 לסיוכמי).
פרופ' קוטלר, המומחה בתחום הפסיכיאטרי, קבע לתובע נכונות בשיעור 15% לפי סעיף ליקוי (ב) – (3). מתוך זו ייחס לעברו של התובע (טסמות טורט קלה והפרעת דיכאון שהשתפרה תחת טיפול רפואי) 5%, כך שהנכונות בגין התאונת העומדה על 10%, בגין הפרעת הסתגלות המתבטאת בתסמינים חרזרתיים וتسمינים בנוף בטר חבלתי תגובתיים לתאונת, תסמינים שלאחר חבלת ראש והחמורה במחלה הטורט ממנה סבל מילדות.
כמו כן, פרופ' קוטלר מצא שה佗בע זוקק להמשך הטיפול והמעקב הפסיכולוגי ויש מקום לשיקול טיפול רפואי לאיזון טוב יותר של מצבו הנפשי (תכשירים נוגדי דיכאון שטרם ניסה או טיפול בקנבס רפואי), כאשר טיפולים אלו יכולים שייננתו במסגרת קופת החולים.
נכותו המשוקלلت של התובע עומדת על 43%, ולא הנכונות הפלסטית: 36.6%.

נתוני השתכרות

לפי עדותו של התובע, הוא בוגר תואר במדעי הפסיכולוגיה מאוניברסיטה בחו"ל בשנת 2005, ומאז עבד בתחום פיתוח עסקי, מכירות והפקת תוכן שיווקי.

העבודה כשכריר:

בין השנים 2005 – 2008 התובע עבד כשכריר בתחום לימודיו, באנגליה. בשנת 2008 התובע חוזר ארץ.

בין השנים 2010 – 2013 התובע עבד בתחום שכיר בחברה אחת (להלן: החברה הראשונה). תחום העבודה היה תחום הפיתוח העסקי. כפי שיובחר בהמשך, לאחר שה佗בע החל לעבוד עצמאי החברה הראשונה הייתה לקורה שלו.

בשנת 2012 התובע חוות התמוטטות נשית עקב עומס וסטרס, ולפי עדותו לא עבד בחודש, שלאחריו שב לעבוד בחברה הראשונה.

העבודה עצמאית – פרק א':

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א-19-07-41242 פלוני נ' רומנוובסקי ואח'

תיק חיצוני:

חורה לעבודה כשביר:

12 בין השנים 2015 – 2016 עבד כscalar בחברת שנייה (להלן: **חברה השנייה**). 12.

13

14 על פי תלווי שכר שהתובע צירף, הוא החל את עבודתו בחברת השנייה בתאריך 11.1.15. 13.

15

16 שכרו של התובע לחודשים ינואר – יולי 2016 עמד על סכום מצטבר ברוטו של 182,387 ₪, 14.

17 מס הכנסה ממצטבר 37,633 ₪, כלומר: 144,754 ₪ ובממוצע לחודש לאחר ניכוי מס – 20,680 ₪. 17.

העבודה עצמאית – פרק ב'

15. בחודשים האחרונים של שנת 2016 התובע חזר לעבוד עצמאו. בסוף שנת 2016 התובע
16. העביר את פעילותו עצמאו למתכונות של חברה בעלותו, שם הוא עובד כשביר (להלן: **החברה**).
17.
18. לפי עדותו של התובע הוא החליט לנסות שוב את מזלו עצמאו לאחר שפגש נציג של עיתון
19. ידוע בעולם, שהি�יפש משרד נציג בארץ. התובע חשב שזויה הזדמנות עסקית טובה ולכן עזב את
20. עבודתו כשביר בחברה השנייה (עמ' 47 – 10).

28 התובע העיד כי הכנסותיו עצמאו הגיעו משני מקורות: האחד, יציג אותו עיתון במכירת
29 שטחי פרסום (וקבלת העמלה). השני: פיתוח עסקי בדרך של יצירות תוקן שיוקרי ללקוחות שונים
30 בישראל. לעומת זאת, הוא החל רק בסוף שנת 2016, ועד התאונה התקדם רק בגובה מאד
31 וצבר לקוחות רבים. עיקר הפעולות של החברה היה בתחום אחרון זה (להלן: **תחום התווך**
32 **השיוק**).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 19-07-41242 פלוני נ' רומנו-בסקי ואח'

תיק חיזומי:

לפי עדותו של התובע, בסביבות שנת 2017 הוא פנה לחברת הראשונה, והצעה לפתח את תחום התוכן השיווקי, ואז החל לעבוד מולה כלוקחה (עמ' 41 ש' 4 – 15).

הכנסות התובע כಚכיר בחברה בבעלותו:

16. הכנסות החברה (של התובע) בשנת 2016 עמדו על סכום של כ- 81,000 ₪, והיא הציגה רווח של כ- 29,000 ₪ (ראו את הנexo לשנת 2016 במאזן לשנת 2017).

17. על פי דיווח על הכנסות שהቶבע הגיע בשנת 2017, בשנה זו הכנסתו של התובע עמדה על 203,919 ₪. מס הכנסה שנוכה במקור: 29,409 ₪. כלומר: לאחר ניכוי מס, התובע השתכר סכום שנתי של 174,510 ₪, ובממוצע לחודש: 14,543 ₪.

18. הכנסות החברה באותה שנה היו כ- 297,000 ₪. הוצאותיה של החברה (כ- 307,000 ₪) עלו על הכנסות (ראו עדות רואת החשבון עמ' 17 ש' 19 – 21, עמ' 18 ש' 4 – 8 והדוחות הכספיים שהוגשו ביום 27.4.22).

19. בשנת 2018 התובע הצהיר על הכנסה ממשכורת בסכום של 124,292 ₪. מס שנוכה במקור: 21,598 ₪ (ראו דין וחשבון על הכנסות). כלומר: סכום שנתי של 102,694 ₪ לאחר ניכוי מס, ובממוצע לחודש: 8,558 ₪ (אם ניחש את הכנסה לחודשים שעד התאונה, מדובר בהשתכורות של כ- 17,000 ₪ לחודש).

20. הכנסותיה הכוללות של החברה באותה שנה היו כ- 419,000 ₪ (כלומר: לאחר משיכת המשכורת, שנכללה בהוצאות החברה שתו בסכום של כ- 247,000 ₪, נותרו כ- 170,000 ₪ שלא נמשכו). הרווח היה כ- 121,500 ₪ (ראו מאזן לשנת 2018 וכן עדות רואת החשבון עמ' 20 ש' 12 – 26, עמ' 21 ש' 14 – 17).

21. העבודה בחברה המשותפת ובחברה של התובע:

22. התאונה הייתה בחודש 6/18, ולאחריה התובע לא שב לעבודה באותה מתקונת.

23. בסביבות חודש 5/19 התובע הפסיק לעבוד עם אחד הלוקוחות העיקריים של החברה שלו (חברה הראשונה) וחיפש אפיק חדש (עמ' 50 ש' 27 – 29). או אז, התקשר עם ספק (כותב תכנית) שעבד מולו, והשנייםפתחו חברת משותפת, בה כל אחד מהם החזיק במחצית מהמניות (להלן: השותף, החברה המשותפת).

בֵּית הַמִּשְׁפָּט הַמְּחוֹזֵי מֶרְכָּז-לוֹד

ת"א 19-07-41242 פלוני נ' רומנובסקי וואח'

תיק חיצוני:

1 החל מתרודש 6/19 ועד לחודש 6/20 התובע משך משכורת ממשי מקומות: החברה בעלותו
2 והחברה המשותפת (ראו עדותו: עמי 51 ש' 21 – 23).
3
4
5 בשנת 2019 התובע דיווח על הכנסות בסכום של 267,283 ש"ן. מס הכנסה 49,242 ש"ן, סה"כ
6 הכנסה לאחר ניכוי מס: 218,041 ש"ן. ב ממוצע לחודש: 18,170 ש"ן.
7
8 הכנסותיה הכוללות של החברה היו בסכום של 541,000 ש"ן. ההוצאות הכוללות את שכר
9 העבודה של התובע כಚיר – כ- 443,000 ש"ן. החברה סיימה ברוח של כ- 72,000 ש"ן (ראו עמי 23 ש'
10 – 19, והדוחות הכספיים שהוגשו ביום 27.4.22).

11
12 בשנת 2020 התובע דיווח על הכנסות בסכום של 138,254 ש"ן, מס הכנסה 13,787 ש"ן. ממוצע
13 לחודש בינוי מס: 10,372 ש"ן. הכנסות החברה באותה שנה היו כ- 54,000 ש"ן (התובע משך שכר
14 מהחברה בסכום של 74,000 ש"ן, יותר מההכנסות). החברה סיימה בהפסד של כ- 72,000 ש"ן. לא ידוע
15 מה היו הכנסותיה של החברה המשותפת.
16
17 בסביבות חודש 6/20 התובע והשותף נפרד, והשותף רכש את מנויותיו של התובע בחברה
18 המשותפת.
19
20 בשנת 2020 הייתה השנה בה התפרץ משבר הקורונה. התובע העיד שקיבל מענק קורונה, אך
21 לא היה יכול להעיד אודות הסכום הכללי שקיבל (עמי 53 ש' 16 – 18)
22
23 חזרה לעבודה בחברה:
24
25 לאחר שנייסון העבודה עם הספק בחברה המשותפת לא עלה יפה, התובע שב לעבוד בחברה
26 שלו בלבד, זאת לקרה חודש 10/20 (עמי 52 ש' 1 – 3, 26 – 27).
27
28 הכנסה ממשכורת בשנת 2021 לפי ט' 106 לחודש אחד בלבד (ינואר) הייתה 15,000 ש"ן.
29
30 התובע לא הציג נתוני שכר מעבר לכך (למעט מאزن בוון לא מבוקר לשנת 2021).
31
32 בסיס השכר
33
34 טענות הצדדים:

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א-19-07-41242 פלוני נ' רומנו-בסקי ואחות

תיק חיצוני:

23. התובע טען כי המשכורות שהוא משך מהחברה בעלותו היו נמוכות משמעותית
24. מהכנסותיו בפועל. התובע הצבע על הרוח שנותר בשנת 2018 לאחר מסיקת המשכורות. לכן,
25. לשיטתו, השתכרות חודשית בסכום של כ- 17,000 ₪ נטו לא שיקפה את פוטנציאל השתכרותו ועל
26. כך ייעדו גם שכרו המוצע בחברה השנייה טרם עזיבתו. מכאן, טען כי יש לבסס את הפסדי השכר
27. לפי בסיס שכר של 20,000 ₪ (לאחר ניכוי מס) לעבר, ו- 24,400 ₪ לעתיד.

24. התובע הוסיף שהוא החל את העיסוק בתחום השיווק החל בסוף שנת 2016, השנה
והציג לפני התביעה, כאשר במהלך השנה וחצי התקדם בקצב גבורה מאוד וצבר הרבה ל��וחות ייחסית
על-פני התאונה, מכאן, התובע צפה כי אל מולו התאונה היה צובר ל��וחות נוספים ומעלה את
העסק בתחילת דרכו. מכאן, התובע צפה כי אל מולו התאונה היה צובר ל��וחות נוספים ומעלה את
הנסיבות.

הנתבעים טענו שהתובע לא גילה עובדות חשובות, כגון, קיומה של החברה המשותפת או העבודה מול כתובים עצמאיים. נוסף לכך התובע לא הביא עדים רלבנטיים כגון השותף בחברה המשותפת, הכותבים העצמאיים שעבדו מלו או אנשים שעבדו מלו בחברה הראשונה והשנייה, שיכולים היו להעיד על תפוקודו ועל סיבת הפסקת ההתקשרות מולם. עוד לטענת הנתבעים, הראיות גילו שהתובע היה באירועים מסוימים ללא קשר לתאונת ועד קודם לתאונת לא גילה יציבות תעסוקתית. הנתבעים הוסיפו וטענו כי יש להתייחס בזיהירות לנזונים של משיכות מהחברה בעלותו של התובע. הנתבעים מצאו שיש להעמיד את בסיס השכר על סכום של כ- 14,500 ש' (וממוצע ההשתכרות בשנת 2017).

דיון והכרעה:

24 תמונה השתכרותו של התובע מורכבת יותר מהתמונה הפטנטית שהוא ניסה לצייר. בכך יש
25 להוסיף שהנובע ונמנع מהבאת עדדים שהיו יכולם לשפוך או על פוטנציאל השתכרותו, והדבר פועל
26 למטרת.

27. התובע היה כבן 36 בעת שקרהת התאונה. במהלך עשר השנים שלפני התאונה ניסה את
28. מצל בכוונים שונים ובתחומים שונים, ללא הتمדה, ועם פרקים לא מבוטלים של תקופות בהן לא
29. עבד או עבד ללא תקופה שכר ממשית.
30.

32 התובע הגיע הארץ בשנת 2008. ידוע שהוא חברה ראשונה בשנת 2010, תוכן כדי
33 כך חוות התמונות נפשית ראשונה (בשנת 2012) שהרתק לה היו לחץ ועומס. לאחר התמונות
34 הראשונות (ואולי גם בעיטה) – ראו עדותם של התובע עמד 45 ש' – 10 – 16) ניסחה את מזולו עצמאי –

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א-19-07-41242 פלוני נ' רומנובסקי ואח'

תיק חיצוני:

במשך כשנתיים – וללא הצלחה. בפרק הראשון של הקריירה עצמאית, בשנים 2013 – 2014, התובע לא השתכר כמעט מעולם.

במשך, בחודש 1/15 התובע שב לעבוד כשכיר בחברה השנייה, אך גם שם לא התמיד, והחליט לעזוב בסוף שנת 2016 לאחר שקיבל את ההצעה לפעול לשיווק שטחי פרסום בעיתון. בהמשך, בשנת 2017 החל לראשונה לפעול בתחום התוכן השיווקי.

למרות שהتובע הפליג ביחס לפוטנציאל שהוא לו בעבודה בתחום התוכן השיווקי, התמונה המתבקשת מהחשבוניות שהtoutoub צירף היא שהtoutoub היה החברה הראשונה, ועד להאוניה התובע לא הצליח להוכיח באופן ממשוני (או בכלל) את חוג לקוותינו.

עיוון בנסיבות שהtoutoub הוציא מעלה כי פעילות החברה בשנת 2016 הייתה רק מול החברה השנייה, בשנת 2017 רוב הפעולות בתחום התוכן השיווקי היה מול החברה הראשונה, בשנת 2018 כל הפעולות בתחום השיווקי הייתה מול החברה הראשונה בלבד, וכך גם בשנת 2019.

התובע עצמו הודה שהחברה הראשונה הייתה הלkont העיקרי שלו (בתחום התוכן השיווקי). לפי עדותו-הוא, התובע השקיע את מירב מרציו וזמן בחברה הראשונה: התובע נכח במשרדייה 3 – 4 ימים בשבוע, נוסף לעבודה עבורה מחוץ לשעות אלו (עמ' 43 ש' 8 – 15). התאונה אירעה במהלך פעילות במוסגרת החברה הראשונה, לרجل הגעתם של לקוחות מחוץ לארץ (עמ' 44). התובע העירק שעבדה מול החברה הראשונה הייתה בערך מחצית מהיקף פעילותו בשנת 2017 (לצד העבודה בייצוג העיתון ולקוחות אחרים) (עמ' 43 ש' 18 – 24). התובע הסכים שלקוותינו העיקריים בתחום של יצירת התוכן השיווקי היו המקבומות בהם התובע עבד בעבר: החברה הראשונה והחברה השנייה (עמ' 47 ש' 22 – עמ' 48 ש' 8).

כלומר: במהלך השנים שלפני התאונה, בגין התובע עבד בעצמאות (או במסגרת החברה שלו), התובע לא הצליח ליזור אפיקים שיווקיים ממשוניים, ולהקווות שלו נותרו אותם שני לקוחות שהכיר מבעבר (נוסף לעיתון). המוצר שהtoutoub הציע לא התפתח מעבר לאותם לקוחות קיימים, וגם הנסיבות שבהן התובע הפסיק לעבוד מול החברה הראשונה בתחום התוכן השיווקי, אין ברורות, **משמעותה שלtoutoub לא הביא עדדים מהחברה הראשונה, שיתמכו בעדותו באשר לנסיבות הפסקת ההתקשרות.**

מכאן, גם גזירות שכרו של התובע מהשתכרותו לפני התאונה אינה מובנת מآلיה. התובע לא עבד באופן רציף ותשכרותו לוותה בתנודתיות רבה. התובע לא הביא ראיות לפוטנציאל העסקי שהוא לחברת שחקים, שלא הצליח את מאגר הלקוחות שלה. לכן, בהתחשב בגילו של

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 19-07-41242 פלוני נ' רומנו-בסקי ואח'

תיק חיצוני:

1 התובע במועד התאונה ובפרמטרים אלו, הטענות בדבר הגדלת השתכרותו הן בגדר ספקולציות
2 והשערות חסרות בסיס BRAIOT.

3. 32. הקושי ליזור מאגר לקוחות נמשך גם לאחר התאונה. התובע העיד כי הכנסות החברה
4 המשותפת היו בעיקר מלוקוח חדש גדול **ששותפו הביא** בתחילת התקופה, והשותף הוא גם מי שלרוב
5 הביא את לקוחות (עמ' 57 ש' 24 – 25). עובדה זו צובעת באור אחר את הטענות ביחס להפסקת
6 העבודה לאחר התאונה, ומעסיק בה בפרק הנוגע לתפקידו, ואולם מצביע על התנודתיות הרבה
7 בעיסוקו של התובע, שלא היה יציב, ללא שום קשר לתאונה. כך גם, התובע טען כי לא היו לו נסיעות
8 עסקיות לאחר התאונה, ואולם בדוחות הכספיים משנת 2019 מתקף נסיעות לחו"ל. כאשר
9 התובע עומר עם עובדה זו טען חלק הארי של הנסיעה היה לבילוי, אך הודה שהיו גם פגישות
10 עסקיות בחו"ל שבסוף "שות דבר לא יצא מזה" (עמ' 54 ש' 8 – 9). ככלומר, הראיות שבוט ומצביעות
11 על כך שההתובע לא תמיד כ捨יר, וגם עצמאי נתקל בקשי המשמעותי ביותר של כל עצמאי –
12 הרחבות חוג לקוחות. כל זאת, כאשר היה בשוק העבודה לעלה מעשר שנים עד למועד התאונה.
13

14. 33. אם נסכם את הסקירה לעיל, בשנת 2016 התובע הגיע להשתכרות של כ- 21,000 ש' לחודש
15 כ捨יר, לאחר מספר שנים שבן לא הצליח עצמאי, וחווה משברים נפשיים. בשנת 2017 השתכרותו
16 החודשית עצמאי צנחה לטcomes של 14,500 ש'. **בגיגוד** לאמור בסיכון התובע, בשנה זו החברה
17 הייתה בהפסדים, ככלומר: התובע משך יותר ממה שהחברה הרויה. בשנת 2018 ההכנסה
18 הממוצעת ירדה לסכום של כ- 8,600 ש' (או כ- 17,000 ש' בממוצע לחודשים ינואר – יוני 2018, זהה
19 שנת התאונה), ואולם – התובע לא משך מהחברה רוח בסכום של כ- 120,000 ש' (בשיעור חדשית:
20 עוד כ- 10,000 ש'). בשנת 2019 השתכרותו החודשית של התובע עמדה על כ- 18,000 ש' (פרט למרכיב
21 רוח של כ- 72,000 ש' שנתי או כ- 6,000 ש' בזרתו חודשי בחברה).

22. 24. נcona טענת המתבעים לפיה כאשר מעריכים את יכולות ההשתכרות של התובע לאחר
23 התאונה, יש לראות במלול את ביצועי החברה ולא להסתפק בנסיבות שההתובע בחר לעשות, שכן
24 התובע הוא שכיר יחיד בחברה שהוא בבעלותו ובעליטתו. ראיינו כי בשנת 2017 התובע משך יותר
25 מכפי שהיה רשות בחברה אפשרו לו (חברה סימית בהפסד), ומסיבות השומות עמו, בשנים שלאחר
26 התאונה "השאיר" את הרווחים בחברה, תוך שימוש תלושים בלבד איינה מזינה את מלאה התמונה,
27 לעומת זאת. המשקנה היא שהסתכלות על התלוישים בלבד אינה מזינה את מלאה התמונה,
28 ואם בחברה נותרה יתרה משמעותית של רווח שההתובע יכול היה לשחק כ捨יר, יש לקחת אותה
29 בחשבון.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 19-07-41242 פלוני נ' רומנובסקי ואח'

תיק חיצוני:

1 בשנת 2020 השתכרות התובע הייתה כ- 10,300 ₪ לחודש. מדובר בשנה הראשונה למגפת
2 הקורונה, שהביאה לירידה בפעילות העסקית בכל המשק. נציין שהتובע קיבל מענקים (לפי עדותה)
3 אך לא הביא נתונים לגבייהם.

4 34. אם כן, בהתייחס לנתחים לפני התאונה החשכורות של התובע נעה מלא כלום בחלוקת
5 מהשנים (חוסר רווחיות או משברים נפשיים) ועד ל- 21,000 ₪ בשיא (בשנת 2016, ככלир). השנים
6 שלאחר התאונה מציגים תנודות דומות. נתונים אלו וודאי אינם מגבשים תשתיית להעמדת
7 השחוכרותו של התובע על הסכום הגבוה ביותר, קל וחומר על סכום גבוה מכך. לאור גובה
8 החשכורות בשנת 2017, כ- 14,500 ₪ כאמור (אף שהשתכרות זו כוללת "משכית יתר" מהחברה),
9 החשכורות של התובע לאחר התאונה, ומנגד היעדר יציבות גבוהה השכר לאורך השנים ופרק זמן
10 לא מבוטלים בהם התובע לא השתרך כלל, אני מוצאת להעמיד את בסיס השכר של התובע על סכום
11 של 18,000 ₪ (לאחר ניכוי מס). בסיס זה מביא בחשבון גם את התנודות הרבות בהשכורתו של
12 התובע, שהיא בעת התאונה כבן 36, ובחלוקת מהשנים שלפני התאונה לא השתרך כלל ומנגד את
13 העובדה שההתובע הוכיח פוטנציאלית השכורות דומה לבסיס זה בשנים שסביב התאונה, כאשר בשנת
14 2017 היה בתחום הפרק הנוכחי עצמאי.
15
16

הנכונות החקודית והפגיעה בכושר ההשכורת

17 העדויות וטענות הצדדים:

18 35. התובע העיד כי בעקבות התאונה הוא סובל מכאבם בצוואר והגבלה בתנועות, כאב,
19 חולשה, הפרעות תחושה ונימולים ביידים וכן כאבים והגבלה תנואה בגב התחתון. בן התלון על
20 כאבי ראש, הפרעות בריכוז ובקירון, קשיי הירדמות, הפרעות שנייה, סיוטים ועייפות.

21 36. התובע טען כי בעקבות התאונה נכוויותיו מגבילות אותו בעבודתו, בפרט בישיבה ממושכת
22 מול מחשב ובנסיעות ברכבת. כמו כן, עקב מגבלותיו אינו מצליח לשמר על רצף חשיבה, ומתקשה
23 בעבודות של כתיבה וערכה בהן השקיע את רוב שעות עבודתו לפני התאונה. נסוי לכך, עקב הקשי
24 להירדם, הוא סובל מעייפות במשך היום ומתקשה להתרכו.

25 37. לפי עדותו של התובע, עיקר ההכנסות שלו היו בתחום השיווקי, בהיקף שהוא לפחות
26 כפוף מהכנסתו בתחום מכירת שטחי הפרסום (כציג העיתון). העבודה בתחום התוכן השיווקי, לפי
27 עדותו, כרוכה בכתיבת מאמרי ועריכתם, בנושאים של תכנים שיוקאים עבור לקוחות פרטיים שונים.
28 עבודה זו כרוכה בשעות רבות ורצופות של כתיבה וישיבה מול מחשב, וגם נסיעות ופגישות עם
29 לקוחות, לעיתים בתנאי לחץ.
30
31
32
33
34

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 19-07-41242 פלוני נ' רומנו-בסקי ואה'

תיק חיוני:

1 התובע העיד כי לאחר שוחרר מأشפוז לא יוכל היה לעבוד כלל, ולא עבד, ובתקופה זו 38.
2 אוושרה לו חופשת מחלת עד ליום 23.12.18. 3

במהשך, בסוף חודש 12/18 התובע חזר לעבוד, וניסה לעובד מול הלקוח כי גדול שהיה לו בתחום התוכן השיווקי, אך לטענתו, לא יכול היה לעמוד בנסיבות, איבד את הלקוח, וכן איבד בהזדוגה את כל הלקוחות בתחום התוכן השיווקי. לפי עדותו, גם בתחום מכירת שטחי הפרסום עברו העיתון הכנסותיו ירידו באופן משמעותי מזמן התאוננה.

10 מתוך חשש לפרנסתו, התובע נכנס לפרויקט פיתוח בחברה של מכר (בחקירותו הנגידת
11 התבגר שמדובר בחברה המשותפת). במסגרת זו, קיבל בעלות חלקית בחברה, וקיבל משכורת
12 ממוצעת של כ- 12,000 ₪ לחודש במשך שנה, בין החודשים 6/19 – 6/20. לטענת התובע, הוא ניסה
13 להחזיק מעמד בעבודה זו ובאמצעים גדולים, אך לבסוף "נשביר" ובחודש 6/20 הפסיק לעבוד ומכר
14 את חלשו בחברה.

16 מאי חודש 6/20 ועד היום, לפי עדותו של התובע, הוא מתפרק רק מכיר שטחי פרסום
17 ואין לו הכנסות מתחום התוכן השיווקי כפי שהוא לפני התאונה. רעייתו העידה עדות דומה (עמ' 35)
18 (עמ' 27 – 29)

39 התובע צירף חשבוניות עבור כל העבודות שביצעו מסוף שנת 2016 ועד מועד הגשת תצהירו.
40 לטענתו, חלק מהחשבונות בתאריכים 30.8.18, 26.3.19 ו- 10.9.19 הן עבור עבודות שביצעו לפני
41 התאונה, בربיעון השני של שנת 2018. מדובר, לטענתו, בكمפינאים שנסגרו אבל "על לאויר" ורק
42 ברביעון השלישי של שנת 2018 וברביעון הראשון של שנת 2019. כך גם, לטענת התובע, העמלות
43 ממכירות שתאי הפרסום מתකלות רק לאחר שהმცסם משלם לחברה, מהלך של מספר חודשים
44 ולאחר מכן העברת הבעלות על המבנה ללקוח. על כן, המבנה נושא למסויים
45 לאחר מכן.

40. התובע עתר לקבע כי נוכתו הטעודית היא בשיעור של 50%. התובע עתר לפטיקות הפסדי
27 שכר לעבר לפי גՐעה של 60% מהשתכורתו. ולאחר מכן לפי 50% מהשתכורתו.
28

41 הנتابים טוענו כי חלק נכבד מהנכונות הרפואית אין משמעות תפוקודית. כך בקשר לנכונות
42 בין הצלקות וכן לגבי הנוכות הנוירולוגית, שהיא ללא הפרעה מוטורית. אשר לנוכות בתחום
43 האורתופדי, לעומת זאת ניתן לומר שבעתון השריר בחוליה משמעות תפוקודית, משום שהוא
44 נקבעה בגין עצם קיומו, ולפי סעיף היליקוי אין משמעות אנטומית לנוכות. אשר לנוכות
45 הפסיכיאטרית, הנتابים טוענו כי התובע לא הוכיח השפעה של מצוקה פסיכיאטרית, ולהליפתי היה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 19-07-41242 פלוני נ' רומנובסקי ואח'

תיק חיזומי:

1 ניתנת לטיפול. עוד הנتابעים טענו כי מאז התאונת התובע נישא, העתיק מקום מגוריים, הbia יلد
2 לעלם, ובפנ התעסוקתי המשיך לעבוד במסגרת החברה שלו ונכנס כשותף בחברה אחרת. לאור
3 האמור, טענו כי יש להעמיד את שיעור הפגיעה בגין התפקודית על 15% בלבד.
4

5 דיוון והכרעה:

6 42. לא ראייתי לקבוע ממצאי עובדה על סמך עדותם של התובע ורعيיתו בלבד.

7 43. הטענה בדבר חוסר יכולת להמשיך בתחום התוכן השיווקי לא הייתה מהימנה בענייני,
8 מהטעמים שיפורטו להלן.

9 44. העובדה הבוררת היא שבשנת 2019 התובע המשיך בתחום התוכן השיווקי, וההכנות של
10 החברה באותה שנה הרקיעו שחקים והיו הגבותות ביותר מאשר מאז הקמתה. עובדה זו אינה מתוישבת
11 עם טענותיו של התובע.

12 45. בחקירה הנגידית של התובע התבגר שעוד לפני התאונה הוא נזר בכותבים חיצוניים
13 שסיפקו לו את שিירוטי התוכן. לפי אותה עדות, עשה כן לאחר שהתחום הצליח, ונזר בהם
14 כתובים בהיקף של כ- 60% מכלל הכתיבה (עמ' 48 ש' 28 – 31). גם רעייתו העידה עדות דומה, ולפיה
15 התובע נזר בספקים חיצוניים לפני התאונה, גם לצורך שירותים שהוא לא מתמחה בהם וגם בשל
16 עומס (עמ' 34 ש' 24 – עמ' 35 ש' 1).

17 46. עובדה זו לא נזכרה בתצהיריהם של התובע ושל רعيיתו. התובע לא נתן הסבר משבנע מדוע
18 לא יכול היה להיעזר בהם במהלך החקירה, לכל הפחות באותו היקף (ראו עדותו בעמ' 49 – 50).
19 כל נכונותיו של התובע אין נכונות שמנועות "לשגור הזמנה" כפי שטען, מה גם, שבתצהירו התקמקד
20 בקשר לעובוד בצורה ממושכת עקב המוגבלות האורתופדיות והריבcov הדרוש לצורך כתיבת התוכנים.
21

22 47. התובע נמנע מהבאת עדדים לבניטיים.

23 48. התובע טען שהפסקת העבודה, תחילת מול החברה הראשונה ולאחר מכן בחברה המשותפת
24 הייתה עקב מגבלותיו.

25 49. התובע טען כי דוחה הזמנתו עבדה של החברה הראשונה או המליץ על מישחו אחר, ולא
26 העביר לקבלני משום צורך שצריך לעבוד על קופספט, ולא יכול היה לעשות כן. כמו כן, בסוף שנת
27 2018 ניסה לחזור אך לא הצליח, והייתה לו תחושה שהלקחה (היא החברה הראשונה) רצתה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 19-07-41242 פלוני נ' רומנובסקי ואח'

תיק חיצוני:

1 "להמשיך הלאה" בלבדיו, כי "לא היה שם" (עמ' 50 ש' 17 – 22). ככלומר: הריאות בקשר להפסקת
2 העובודה בתחום התוכן השיווקי מול החברה הראשונה מסתכומות **בתחושה** של התובע שרצו
3 להמשיך הלאה בלבדיו. תחושות אין ראיות.

4 אף שמדובר בגורם עומו מה כתילה, התובע נמנע מלחייב עדים מהחברה הראשונה,
5 כפי שנדרש ומתבקש, עדים שיכולים היו להעיד על כך שהחברה הראשונה ביקשה להפסיק לעבוד
6 מולו **عقب התאונת**, או שהוא דחה הזמנות עובודה שהיא מהחברה הראשונה.
7

8 בהמשך, כאשר התובע נשאל אודות נסיבות הפסקת עבודתו בחברה המשותפת, התובע
9 השיב כי השותף "בא אליו בטענות" ביחס ליכולותיו, הlion על כך שהትובע אינו נותן את חלקו,
10 והתובע עצמו חשב שאינו מסוגל לעבוד בצורה ראוייה (עמ' 52 ש' 5, עמ' 58 ש' 19 – 27).

11 אף כאן, מתבקש היה שהשותף יובא כעד, כדי לתמוך בטענותיו של התובע בקשר
12 ליכולותיו, התלונות שהועלו כלפי או הסיבה להפסקת העובודה בחברה המשותפת, אך התובע נמנע
13 מלעשות כן, אף שמדובר בסוגיה רלבנטית בלב התקיק.

14 כלל ידוע הוא, שהימנעות של בעל דין מהבאת עדים רלבנטיים מקימה לחובתו חזקה, כי
15 לו הובא העד, עדותו הייתה פולעת כנגד אותו בעל דין (עמ' 89/55 קופל בע"מ נ' טלקאו חברה בע"מ,
16 פ"ד מד (4) 595 בעמ' 603 (1990) והאזכור המובה שם). התובע נמנע מלחייב למצער שני עדים
17 רלבנטיים, וכנראה יותר מכך, שכן ניתן היה לעדים גם את הטעקים וכותבי התוכן שעבד
18 מולם לפני התאונת, ומספר עדים מהחברה הראשונה.

19 כך, עדותו של התובע בקשר ל垦שיים בכתביה או בעובודה נותרה ללא תמיכה ראייתית
20 כלשהי, ונתחת סימן שאלת גודל נוכחת הימנעות מהבאת העדים האמורים.

21 47. אי הבאת העדים הרלבנטיים אינה עניין של מה בכך, לאור הריאות שנסקרו בפרק הנוגע
22 לבסיס השCKER. התנדותיות בעבודתו של התובע הייתה גם לפני התאונת. התובע לא חתميد בעובודה
23 כ舍יך, לא הצליח בסיבוב הראשון בעבודה עצמאי וחווה משברים نفسיים שפגעו בתעסוקתו. נוסף
24 לכך, ריאינו שהትובע לא הצליח להריחיב את חוג ל��וחותיו, וגם העובודה בחברה המשותפת סופקה
25 על ידי השותף. ככלומר: מסתבר לקבוע שכישלון תחום התוכן השיווקי נבע מכך שהትובע לא הצליח
26 לשוק את המוצר ולא הצליח לשמור את חוג הלקוחות שלו, שאם לא כן, התובע יכול היה להמשיך
27 להביא ל��וחות, ולהקטין את היקף התחום לכל הפחות ל- 60% (ההיקף שבו נעזר ממילא בכותבים
28 חיוניים גם לפני התאונת).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 19-07-41242 פלוני נ' רומנו בסקי ואח'

תיק חיצוני:

- 1 48. קושי אחר, שיידן גם בהמשך, הוא התנהלותו של התובע מול המוסד לביטוח לאומי.
2
3 לאחר שהתאונה הייתה תאונה עובדה, התובע הגיע תביעה למוסד לביטוח לאומי, תחילת
4 תביעה לדמי פגעה ומוחרר יותר תביעה נכות.
5
6 בדו"ח הוועדה הרפואית מופיע ב"טיור הפגיעה" "שבר מרוקק... חבלה בשיניים..." ללא
7 כל אינדיקציה לבעה נפשית.
8
9 בפרק "פירוט הליקויים מפי התובע" נרשם כך:
10
11 "... היה איבוד הכרה קצר קשה לי לשפט לעמד או לשכב יותר מ 40 דקות לצורך לשנות תנוחה.
12 כאבי צוואר וגב תחתון. נימול ביד שמאל שקורה תוך כדי ישיבה ואז צrisk לkus ולחדר את היד.
13 כאבים בצוואר יותר מצד שמאל. כאבי גב תחתון יותר מצד שמאל. שורף בחלק העליון של הגוף
14 אם אני עומד יותר מדי (כך במקור – מ.ב.) זמן. בלילה כאב הצוואר או תגב התחתון לאחר תנוחה
15 בשינה. טוחני תנועה בצוואר מוגבלים".
16
17 כל הקורא את הפירוט הרב שהתובע טרח לפרט בפני הוועדה, בנושא הביעות הפיזיולוגיות,
18 איינו יכול שלא להשתטטם ביצד נכות כה משמעותית, בטענות, בתחום הקוגניטיבי: כאבי ראש,
19 חוسر יכולת ריכוז, עייפות, סיוטים ועוד לא באה ידי ביוטו ולו במיליה. במסגרת המוסד לביטוח
20 לאומי התובע לא נבדק על ידי פסיקאיטר או נוירולוג (נדון בכך בהמשך, בסוגיות הניכור), ואף נושא
21 זה תמהה בפני עצמו (לטענת התובע, הבדיקה הפסיכיאטרית בוטלה). בית המשפט מוגשים מדי
22 יום דוחות של וועדות רפואיות, שבהם, ללא שום קשר להרכבת הוועדה, מפורטות היבט תלונות
23 מלאות בכל התחומים, בהתאם, ככל שנדרשת התייחסות בתחום СПЦПИ שבו אין לוועדה
24 מומחיות, התובע מופנה ליעוץ בתחום הרגלבנטי.
25
26 התמייה מתגברת, לנוכח העובדה שהתובע התלוון במסגרת תביעהו למוסד לביטוח לאומי
27 על חבלה בשיניים והופנה ליעוץ בתחום רפואי השיניים (ראו: עמי 28 בנת המשפט לתיק המוצגים
28 מטעם הנتابעת 2). מפליא כיצד התובע "הציג" להגע ליעוץ בנושא השבר בשן, שאין לו שום
29 השלכה ממשית על מהלך חייו, ואילו בתחום הנפשי-קוגניטיבי, החריש ונמנע מלהפנות את המוסד
30 לביטוח לאומי לכך שלא הזמן ליעוץ בתחום או שהיעוץ בוטל.
31
32 49. ההחלטה קבעה זה מכבר כי דוקטורינת ההשתק השיפוטי, המונעת מבעל דין להעלות טענות
33 עובדיות (או משפטיות) סותרות, המונגדות לטענות שהעלה בהליך קודם (ע"א 513/89 איןטר לגו
34 נ' אקסין לינס, פ"ד מ"ח(4) 194, 133).

בֵּית הַמִּשְׁפָט הַמְּחוֹזֵי מֶרְכָּז-לֹוד

ת"א 19-07-41242 פלוני נ' רומנובסקי וואח'

תיק חיצוני:

1 (מחוזי חי) 1072/04 פרחן ז'יד נ' הדור חברה לביטוח בע"מ (10.1.10) – פסקה 22 לפסק הדין וראו
2 ע"א 4107/09 שמואל נ' פקיד שומה חיפה (10.8.11) שם המערער טען בהליך שהנהלת בית המשפט
3 כי פעילותו בחברה לא צומצמה עקב מצבו הרפואי, ומנגד בביטוח הלאומי טען שמצוותו רפואי פגע
4 בו מאוד עד למינימום של פעילותו היומיומית. בית המשפט קבע כי יש להתייחס בחשדנות כלפי מי
5 שלפי נוחותו טען בהליך פלוני טענה אחת ובහיליך אחר טענה אחרת (שם, פסקה ב"ט).

6 50. אמן, אין מדובר באמון בהשתק שיפוטי במובנו המקורי, שכן התובע לא טען דבר והיפוכו,
7 אך עדין זהה ראייה עובדתית בעלת משקל, הפולת לחובתו של התובע. התובע טען בלהט בבית
8 המשפט אודות בעיות הנפשיות והקוגניטיביות, אך החריש בנושא כאשר נבדק בועדה במסגרת
9 המוסד לביטוח לאומי.

10 11 התנהלותו של התובע משליכה על אמינותו ועל מהימנות תלונתו. לא ניתן להתעלם
12 מהפער הבלתי מסויר בין השתקה הרוועמת של התובע בעת הבדיקה במוסד לביטוח לאומי, ביום
13 30.11.20 אל מול העדות שלו שייחסה כל-tag ופסק בחיו בשנים האחרונות, בכלל זה עיקוב מקצועני,
14 חוסר התקדמות, כישלון להתמודד, אותן בעיות נפשיות – קוגניטיביות שי"נשכח" במוסד לביטוח
15 לאומי.

16 17 51. לsicום, בנושא ההשלכה של הנכויות על כושר ההשתכרות הראיות חסרות ואין תומכות
18 בטענותיו של התובע. לאחר התאונה החכונות של התובע (כולל רוחים שלא נשכו בחברה) לא
19 נפלו מההכנות לפני התאונה, ואף עלו עליהן. התובע הסתפק בעדותו הוא (ורעיתו), שהיא בת
20 משפחחה, ונמנע מהבאת עדים משנה מקומות שונים לפחות, שיכולים היו לשפר או על הסיבות
21 להפסקת העבודה איתם לאחר התאונה (החברה הראשונה והחברה המשותפת), ועל יכולתו
22 ותפקודו של התובע, דבר המקים חזקה לרעתו. אותה עדות ייחידה של התובע כבעל דין אינה
23 מתיישבת עם התנהגותו בפני הוועדה הרפואיה של המוסד לביטוח לאומי, שם שתק ולא הזכיר
24 במאומה בעיות נפשיות או קוגניטיביות המקשות על תפקודו בכלל ותפקידו התעסוקתי בפרט,
25 ועובדה זו גם פועלת לחובתו. הוכח שלפני התאונה התובע נעזר בכותבים חיצוניים בתחום הפסיכולוגיה
26 העסקי, ואין הסבר טוב מדוע לא יכול היה להיעזר בהם גם לאחר התאונה. עוד הוכח, שלאחר
27 התאונה התובע המשיך להشكיע מממצאים בשוק (נסיעות לחו"ל) ובצרכים עסקיות כדי
28 להמשיך את התהום. ניתוח נתוני ההשתכרות לעיל הראה, שחלק משמעותית מהकושי בעבודתו של
29 התובע נבע מהקושי להרחב את חוג הלקחות, שהיה קיים לפני התאונה, ואין קשר לנכויות
30 הנbowות מהתאונה. עבודתו של התובע אינה עבודה פיזית מואמצת, אלא עבודה משרדיות, ולא בכדי
31 התובע הקדיש נטה משמעותי מטענותו לביעות בתחום הנפשי – קוגניטיבי, טענות שלא היו
32 מהימנות בראי כל האמור לעיל.
33
34

בֵּית הַמִּשְׁפָּט הַמְּחוֹזֵי מִרְצֶ-לוֹד

ת"א 19-07-41242 פלוני נ' רומנובסקי וואח'

תיק חיזומי:

1 52. המסקנה המתקבלת מתמונה זו היא, שיש לייחס משמעות מופחתת לנוכות בתחום הנפשי
2 – קוגניטיבי. כמו כן, הנוכות בגין הצלקת חסורת משמעות תפקודית ממשית. הנוכות האורטופדיית
3 היא בעלת משמעות תפקודית, אם כי חלקית.

4 5 בשקלול כל האמור לעיל, אני מעמידה את הנוכות התפקודית של התובע ואת הגירעה בכושר
6 6 השתכרות הנובעים מהתאונה על 20%.

7 8 **חישוב הפדי שכר לעבר ולעתיד**

9 10 **הפדי שכר לעבר**

11 12 השוואת נתוני השכר של שנת 2017 (לפני התאונה) אל מול השנים 2018 – 2019, מצביעה
13 13 על כך שלא הייתה ירידה בהשתכרותו של התובע:

14 15 בשנת 2017 השתכרותו הממוצעת של התובע מהחברה בעלותו עמדה על 14,500 ש"ח לחודש
16 16 (זהה מSHIFT יתר, משום שהחברה נותרה בירתה חובה בסוף אותה שנה).

17 18 בשנת 2018 התובע אמן משך סכום ממוצע של כ- 8,500 ש"ח לחודש, אך בספריה החברה
19 19 נותרו רווחים בסכום המשקף כ- 10,000 ש"ח נוספים לחודש. נציין כי לכauraה בשנה זו הוגזו קבלות
20 20 המתייחסות ברובן לתקופה שעד חודש 6/18 (אם כי התובע הודה שקיימות חשבוניות מהחודש
21 21 וכאשר גם בשנים 2017 ו- 2019 החשבוניות אינן רציפות, וכיימים חדשים בהם לא הוצאו
22 22 חשבוניות כלל).

23 24 בשנת 2019 התובע השתכר סכום שאינו נופל מההכנסות לשנה שלפני התאונה (ממוצע של
25 25 18,000 ש"ח לחודש ועוד כ- 6,000 ש"ח לחודש ברוחחים של החברה (ראו פסקה 33 לעיל, שם הבהירנו
26 26 מודיע יש להביט באופן כולל על השתכרות התובע והרווחים בחברה, בלי ההפרדה הפורמלית
27 27 שהتورע ניסה ליצור). התובע ניסה לייחס חלק מההכנסות לשנת 2019 לתקופה שלפני התאונה,
28 28 מהלך שנה וחצי קודם לקבלתן, בלי שהביא עדות תומכת לטענותיו, ועובדת זו מדגימה שוב מודיע
29 29 קיים קושי בקבלה הנתונים כפי שהטורע הציג אותם.

30 31 אשר לשנת 2020, שנה זו התובע השתכר לכauraה כ- 10,000 ש"ח בממוצע לחודש, אך הוא
32 32 נמנע מהציג את ההכנסות בחברה המשותפת. זאת ועוד, בחודש 3/20 החלה מגפת הקורונה,
33 33 שגרמה לסגורים, האוטות ועצירה בפעילויות המשקית. התובע הודה שקיבל מענקים, אך לא פירט

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 19-07-41242 פלוני נ' רומנוובסקי ואח'

תיק חיצוני:

1 אוטם ולא הגיע אסמכתאות. לאור האמור, ולאור ההשתכורות הגבוהה בשנים שלפני כן, שהיו
2 לאחר התאונה, לא מצאתי שבנה זו הוכחה הפסדים.

3
4 נתן השכר העדכני ביותר שהוצע הוא תלוש לחודש 1/21, לפיו השתכר סכום של 15,000 ש"נ
5 בronevo (משיכת מהחברה בעלותו). התובע לא הציג נתונים עדכניים, למעטamazon בוחן בלתי מבוקר.

6
7 התובע תיאחס לamazon הבחן בסיכוןיו, אך על פניו מסמך זה מעורר יותר שאלות מאשר
8 נתן תשובות. עיוון במסמך זה מראה שהتובע העסיק קבלני משנה בשנת 2021 (ראו שורה ראשונה
9 ב"הוצאות הפעלה" – "עבודות חוץ – קבלני משנה"), וזאת בניגוד לטענותו לפיה לא יכול היה
10 להמשיך לעבוד מול קבלני משנה לאחר התאונה (עמ' 49 ש' 1 – 3). זאת ועוד, העסקת קבלני משנה
11 הייתה, לפי עדותו של התובע, בקשר לתנום התוכן השיווקי (עמ' 48 ש' 29 – 31), תחום שלכארה
12 הוא זנה עוד בחודש 6/20 (ראו סעיפים 21 – 22 לתצהירו). ככלمر: על פני הדברים, amazon הבחן אינו
13 תואם את טענותיו של התובע. כך גם, למדיםamazon הבחן שפרט לתשלומים ממכירת שטחי פרסום
14 בעיתון (ראו שורת ל��חות ושורת מזומנים במטבע חוץ, סכום של 98,790 ש"נ), נכנס לחשבון הבנק
15 סכום של כ- 103,000 ש"נ, שמקורו אינו ברור (shoreה ראשונה ב"בנקים") (איןamazon הבחן שורת
16 הכנסות). עוד נעיר, כי על פני הדברים ההכנסות אין 54,504 ש"נ כפי שטען בסיכון התובע, מושום
17 שסכום זה הוא, כאמור שם, "יתרת פתייה חובה (ג.ב.)" ואילו הסכום שהתקבל במהלך השנה
18 מאותו לך היה 98,790 ש"נ, שכמובן, משתקף בפרק המזומניםamazon הבחן.
19

20 אף ללא התריות והסתירות, די לנו בכך שלא הציג נתונים מלאים ועדכניים, כדי לדחות
21 את טענותיו הסתמיות של התובע בנושא הפסדים. נזק מיוחד הוא נזק הטוען הוכחה, והיה על
22 התובע להציג נתונים עדכניים ומדויקים (ראו: ע"א 355/90 **נתן אניסימוב בע"מ נ' מלון טיריה בת**
23 **שבע בע"מ**, פ"ד לה(2) 800 (1981)).
24

25 אם כן, הנזק המיוחד של התובע הוא לכל היותר בקשר למספר חודשים שלאחר התאונה,
26 אף שלכארה בשנת 2018 לא חלה ירידת בהשתכורות הכלולות, וזאת מאחר שברוב התקופה לאחר
27 התאונה לא הוציאו חשבון. בשנת 2019 אין הפסדים, ולשנים לאחר מכן לא הוציאו אסמכתאות
28 מינוחות את הדעת. מאחר שמדובר בתובע שעבד בחברה בעלותו, ובהתחשב בריאות בדבר גובה
29 השתכורותיו בשנים לפני התאונה ואחריה והקשישים בקביעת קשר סיבתי בין טענותיו השונות של
30 התובע לבין התאונה (ראו הדיון בפרק בסיס השכר ובפרק הנכונות התפקידית), אני פוסקת פיזוי
31 גלובלי לעבר בסכום של **100,000 ש"נ** נכון להיום.
32
33
34

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 19-07-41242 פלוני נ' רומנובסקי ואח'

תיק חיצוני:

הפסד כושר השתכרות לעתיד

לפי גריעה של 20% מבסיס השכר: .55.

$$18,000 \text{ ש} * 20\% = 222 \text{ ש} 799,200 \text{ ש}$$

הчисוב הוא עד גיל 67. אני מקבלת את טענת הנتابעים לפיה התובע אינו יכול לאחוזה במקל שני קצוטיו, מצד אחד לחשב הפסדים עד גיל 70 עצמאו, ומצד שני לתבע הפסדי פנסיה כScheduler. הדברים נכונים בפרט לעובדותיו של תיק זה, שכן התובע לא הוכיח השתכרות עצמאית רציפה, ובמהלך השנים חוזר לעבוד כScheduler, באופן פורמלי ובתי פורמלי (ראו מתכונת העסקה שלו בחברה הראשונה, עם תחילת עבודתו עצמאו, ועד לתאונת – פסקה 29 לפסק הדין). נציין כי חישוב הפסדים עד גיל 70, ללא פנסיה (כפי שנדרש בקשר לעצמאו) מוביל לתוצאה מצרפתית נמוכה מזו המתקבלת מחישוב עד גיל 67 בצירוף פנסיה.

הפסדי פנסיה

.56. 12.5% מהפסדי השכר בעבר ולעתיד: 112,400 ש.

עזרה צד נ'

57. התובע העיד כי במהלך האשפוז (5 ימים) נעזר ברעייתו, שהשתתפה לצד ברציפות. בהמשך, כדי שנה לאחר השחרור מאשפוז התקשה לתפקיד. לתובע הושם מקבוע צואר במשך ארבעה חודשים, בהם לא יכול היה להזיז את הצואר בכלל, התקשה ללכת לשירותים, לא יכול היה להתקלח בעצמו ונזקק לעזרה צמודה בכל שעות היום, שניתנה לו על ידי רعيיתו. רعيיתו אף הסיטה אותו לטיפולים.

58. התובע העיד כי בשל המגבליות והכאבים הוא נזקק לעזרה בבית, מתќשה להרים חפצים, להתקלח וגם בפעולות יומיומיות כגון לבישת בגדים ונעילת נעליים. התובע מתќשה גם ביצוע מטלות הבית ובטיפול בילדו. לטענת התובע, לא העסיק עזרה בשכר בשל חסרונו כייס.

רعيיתו של התובע העידה עדות דומה.

.58. במהלך שמיית הריאות התברר כי התובע והעדה מטעמו לא דיקו בנושא העסקת העזרה, וכי הם מחזיקים עזרת בית מאז שהעתיקו את מגורייהם בחודש 6/21. לפני כן לא הייתה עזרה

בית המשפט המחווזי מרכז-לוד

ת"א 19-07-41242 פלוני נ' רומנובסקי ווא'

תיק חיצוני:

1 קבואה (עמ' 39 ש' 1 – 5). עוד התברר בראיות כי בחודש 10/21 התובע נסע לחו"ל למשך שבוע
2 לסייע את אמו לאחר שנפגעה בתאונת (עמ' 34 ש' 1 – 6).

3 59. התובע עתר לפסקת סכום של 144,000 ש"ח בגין עזרה בעבר, וסכום של כ- 566,000 ש"ח בגין
4 עזרה לעתיד, לפי היקף של 8 שעות שבועית, ובועלות של כ- 2,000 ש"ח לחודש.

5 הנتابעים טענו שלא הוכחה העסקת עזרה בעבר. רק בחקירות הנגידות התובע ורعيיתו טענו
6 שימושקת עזרה בדירות החל מיום 6/21. הנتابעים הוסיפו שככל הנראה העזרה שולמו
7 על ידי החברה, ולא בכדי התובע לא צירף את המסמכים הרלבנטיים לתיק בית המשפט. לגופו של
8 עניין, לטענת הנتابעים נכויתו של התובע אין מצדיקות פסיקת עזרה.

9 60. מאז תקופת אי הכלור אין לתובע מגבלה בכל הקשור לפעולות יום יום. על פי הראיות
10 התובע המשיך בעבודתו לאחר התאונת. לכן, יש לפ██וק לכל היותר עזרה במשכק בית אופן גלובלי.
11 בהתחשב בתקופת אי הכלור שקבע המומחה בתחום האורתופדי (כחצי שנה) הנכות האורתופדית
12 הכוללת וההתרומות מותפקדו של התובע, אני פ██קת סכום של 20,000 ש"ח בעבר ועוד סכום של
13 60,000 ש"ח בגין עזרה לעתיד. סך הכל עזרה בעבר ועתיד: 80,000 ש"ח.

הוצאות נסיעה והוצאות רפואיות

14 61. התובע עתר לפסקת הוצאות בסכום של 25,000 ש"ח בגין הוצאות נסיעה, בשל הקושי לлечת
15 גם למוחקים קצריים ווצרך מוגבר בנסיעות שונות.

16 62. התובע העיד כי נגרמו לו הוצאות בגין תשלוםם בגין השתתפות בטיפולים, טיפולים שניינים
17 ורפואה מלאמה ונסיעות, וצירף קבלות חילקיים. התובע טע כי עקב הביעות הנפשיות הוא מקבל
18 טיפולים פסיכולוגיים בתדירות של שלוש – ארבע פעמים בחודש בעלות של 480 ש"ח לטיפול. לאחר
19 שמדובר בטיפולים פרטניים הם אינם ממומנים על ידי המוסד לביטוח לאומי או על ידי קופת חולים.
20 התובע טען כי אין מעוניין להפסיק את הטיפולים, משום שהוא חוש שבסמך כזה מצבו הנפשי
21 ידרדר. לאחר התאונת התובע החליף את הפסיכולוג לאדם שמתמחה בתסমונת פוסט טראומטית
22 (עמ' 37 ש' 8 – 20).

23 63. התובע אישר שלפני התאונת והחל מחודש אוגוסט – ספטמבר 2012 הוא היה בטיפול
24 פסיכולוגי, אחת לשבוע (עמ' 59 ש' 7 – 9), בעלות של כ- 400 ש"ח למפגש (עמ' 60 ש' 7 – 8). גם רעייתו
25 העידה שלפני התאונת היה בטיפולים פסיכולוגיים וכי עוד לפני שנפגשו התובע סבל מדיכאון ומחדרה

בבית המשפט המחווזי מרכז-לוד

ת"א 19-07-41242 פלוני נ' רומנובסקי ווא'

תיק חיצוני:

- 1 (עמ' 38 ש' 12 – 24). לאחר התאונה התובל החליף את הפסיכולוג, משום שביקש אדם עם התמונות
2 ספציפיות בפוסט טראומה (עמ' 60 ש' 1 – 6).
- 3 4. התובל גם טיפול רפואי בשנת 2014 (לאחר שהאפיק העצמי נכשל), וגם חצי שנה לאחר
4 התאונה. בשנתיים האחרונות אינו מקבל טיפול רפואי נפשי, אלא טיפול פסיכולוגי בלבד (עמ' 60
5 ש' 11 – 19, 28 – 30).
- 6 6. התובל לא קיבל מימון של המוסד לביטוח לאומי לטיפולים נפשיים, משום שלא נקבעה
7 נכות פסיכיאטרית.
- 8 10 התובל נשאל איזה בירור ביצע לגבי CISI טיפולים פסיכולוגיים והסביר שאשתו ערכה את
9 הבירור, ו"נראה לו" שישבו, אך אינו יודע מדויע סירבו (עמ' 68). לתובל לא היה הסבר מדוע הוא
11 קיבל בשוויון نفس את העבודה שלא ניתן לו החזר עבור טיפולים (שם).
- 12 14 66. התובל עתר לפ███ הוצאות בסכום של 35,560 ש' בעבר, בהתאם לקבילות, ובסכום חודשי
13 של כ- 1,000 ש' לעתיד, וכן הכל כ- 343,000 ש' הוצאות לעתיד.
- 14 18 67. הנتابעים טענו כי בהיותה של התאונה תאונה עבודה, ההוצאות האמורות ממומנות על ידי
15 המוסד לביטוח לאומי. כן טענו כי לפי החוק החתניילות הכלכלית (תיקוני חוקה ליישום התכנית
16 הכלכלית לשנים 2009 ו- 2010) תשס"ט – 2009, האחריות למ顿 שירותים רפואיים הכלולים בחוק
17 ביטוח בריאות ממלכתי הועברה מארגוני הביטוח לקופות החולים (פרק ט' לחוק) ועל כן התובל
18 אינו זכאי לפיצוי כלשהו בגין הוצאות רפואיים הכלולות בתוספת השניה ובצ'ו. כמו כן, הנتابעים
19 הפנו לחומר דעתו של פרופ' קווטלר, לפיו אם התובל יזדקק לטיפולים נפשיים, הם מכוסים במסגרת
20 קופת החולים. הנتابעים הוסיף שהትובל זקוק לטיפולים נפשיים גם בעבר.
21 26 68. אני דוחה את התחשיבים של התובל.
22 28 ראשית, מדובר בתאונה עבודה. לכן, טיפולים רפואיים ממומנים במלואם על ידי המוסד
23 לביטוח לאומי. הנتابעים אינם נדרשים לכיסות טיפולים בתחום הנפשי שעלה שההתובל עמד בפני
24 ועדיה לרופאית של המוסד לביטוח לאומי, לא התלוון על בעיות נפשיות, לא בקש להיבדק על ידי
25 מומחה יו"ץ בתחום הפסיכיאטרי ובכך לא הקטין את הנזק. פתווחה הדרכ בפני התובל לפניות למוסד
26 לביטוח לאומי בנושא זה.
27 32 33

בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 19-07-41242 פלוני נ' רומנובסקי וואח'

תיק חיזוני:

שנית, וחשוב לכך, גם אלמלא דבר בתאונת עבודה, הטיפולים הנפשיים מכוסים במסגרת קופת החולים, והדברים נקבעו במפורש גם בחותם דעתו של פרופ' קווטלר, שקבע כי אם התובע יזדקק לטיפולים במסגרת זו הוא יוכל לקבלם במסגרת קופת החולים. התובע לא חקר את פרופ' קווטלר ולא העביר שאלות בנושא, כך שאין בסיס לעדתי לטענותיו בנושא זה. מסקנה זו מתקשת גם לאור הוראות החוק להטיילות כלכלית שהוא עיל.

שלישית, הריאות מצביעות על כך שלמעט שינוי זהות המטופל, לא חל שינוי של ממש בהזיקות של התובע לטיפולים פסיכולוגיים לפני התאונה ואחריה. התובע מטופל פעמי שבוע כבעור לתאונת, ואין הוצאה נוספת בעקבותיה. הדברים נכוונים שבעתים לאור הקביעה העובדתית בפרק הנכונות התקודית לפיה אין משקל ממש לנכונות הנפשית הקשורה לתאונת.

בشكلו הכל האמור, אני פוסקת לתובע סכום גלוואלי של 30,000 ₪ בגין רכיב זה.

כאב וסבל

הצדדים הסכימו כי הסכום המגיע בגין הנכות שנקבעה בצירוף חמישה ימי אשפוז עומד על 80,000 ₪, ואני פוסקת לתובע סכום זה.

סיכום בגיןים

הפסדי שכר עבר: 100,000 ₪

הפסד כושר השתכרות לעתיד: 799,200 ₪

הפסדי פנסיה: 112,400 ₪

עזרה צד שלישי עבר ועתיד: 80,000 ₪

הוצאות: 30,000 ₪

כאב וסבל: 80,000 ₪

סך הכל: 1,201,600 ₪

בית המשפט המחווזי מרכז-לוד

ת"א 19-07-41242 פלוני נ' רומנובסקי ואח'

תיק חיצוני:

1

ニכויי המוסד לביטוח לאומי

2

3

4. 71. לתובע נקבעה נכות צמיתה משוקלلت בשיעור 25%. 19. לתובע שולמו דמי פגעה בסכום של
5 43,306 ₪ ומענק חד פעמי בסכום של 122,636 ₪, סך הכל – 165,942 ₪.

6

7. 72. התובע טען כי אין לעורך ניכוי רعيוני של סכומים מעבר לסכומים ששולמו לו. לעניין זה,
8 התובע טען כי התאונה אינה "בשירות המעבד", הוא לא נסע ברכב של המעבד, וכי הנتابעת 2
9 אינה עומדת בנעלי המעבד. לטענת התובע, באשר המזיק אינו המעבד, טענת ניכוי מצד יכולת
10 להישען אך ורק על אפשרות חשיפה לتبיעת שבוב של המיל'ל.案, ההליך במוסד לביטוח לאומי
11 הסתיים, ואין חשש לתביעת שבוב מעבר לסכומים ששולמו. התובע הוסיף וטען כי פעולה מול המוסד
12 לביטוח לאומי בסבירות, בתום לב ולפי המתווה שנקבע בפסקה, וلتביעת הנכות צירף את כל חוות
13 הדעת של כל המומחים מטעם בבית המשפט.

14

15. 73. הנتابעים טענו שיש לעכב את מתן הפיצוי עד שהتובע ימצאה את זכויותיו במוסד לביטוח
16 לאומי, ולהילופין לעורך ניכוי רعيוני בהתאם לנכויותו של התובע כפי שנקבעו בבית המשפט וזאת
17 לאחר שהتובע לא פעל בתום לב ולא מצאה את זכויותיו כדין.

18

19. 74. טענת הנتابעים מבוססת על כך שההתובע "הסתפק" בנוכות האורתופדייה כפי שנקבעה
20 במוסד לביטוח לאומי, הח:right ולא עשה דבר אף שלא זומן בסומו של דבר ליעוץ בתחום
21 הפסיכיאטרי/נוירולוגי ולא נקבעו לו נוכיות בתחוםים אלו.

22

23. המרכיב העובדתי אין שינויו בחלוקת של ממש.

24

25. בבית המשפט התובע טען לנוכיות בתחומיים האורתופדי, נוירולוגי ופסיכיאטרי, ומומחים
26 מטעם בית המשפט בתחוםים אלו קבעו לו נוכיות (הnocities neurologicae חופפת לקביעה של
27 האורתופד).

28

29. לאחר מכן, התובע פנה בתביעת נכות למוסד לביטוח לאומי. לתביעת הנכות התובע צירף
30 את חוות הדעת של המומחים מטעם בית המשפט, וכן מסמכים שונים בקשר לטיפולים הנפשיים
31 שקיבל, ראו עמי 251 – 252 למועד התובע (אמנם לא נרשם שמות המומחים שנתנו את חוות הדעת,
32 אך התאריכים של חוות הדעת המזוכرات באותו זמן מודדים תואמים לחולstein לתאריכי חוות הדעת
33 של המומחים מטעם בית המשפט. גם בטופס תביעת הנכות התובע פירט את התלונות הנוגעות
34 לתחום הנפשי, עמי 11 למועד הנتابעת).

בֵּית הַמִּשְׁפָּט הַמְּחוֹזֵי מַרְכָּז-לֹוד

ת"א 19-07-41242 פלוני נ' רומנו-בסקי ואח'

תיק חיצוני:

1 התובע הופיע בפני וועדה רפואית של המוסד לביטוח לאומי, וכפי שפורט לעיל, לא הזכיר
2 כלל בעיות בתחום הנפשי.
3
4
5 התובע צען שקיבל זימונים לרופא פסיכיאטר ולנוירולוג, שבוטלו (עמ' 62 ש' 20). התובע
6 לא יכול היה להסביר מדוע הזימונים בוטלו. תחילת טען שאינו זוכר (גם אין זכר האם זומן
7 למומחים בתחוםים אלו – עמ' 62 ש' 22 – 25). לאחר מכן שיער שיתכן שהדבר הוא משום שצירף
8 את חוות הדעת של המומחים מטעם בית המשפט (עמ' 64 ש' 6 – 7). לתובע לא הייתה תשובה טובה
9 מדוע לא הגיע ערעור כאשר לא נקבעו נוכחות בתחום זה (עמ' 66 ש' 27 – 31) וכן גם, אין הסבר טוב
10 מדוע התובע לא פנה וביקש שיוזמו אותו ליעוץ פסיכיאטרי לכל הבעיות. לפי עדותו של התובע,
11 לאחר שבוטלו הזימונים הוא שוחח עם בא כחון, שאמר שהועודה קיבלת את חוות דעת הפסיכיאטר
12 ולכן אין צורך בזימון (עמ' 65 ש' 1 – 5). טענה זו אינה סבירה, ובוודאי אינה מסבירה מדוע התובע
13 אפילו לא העלה טענות בתחום הנפשי (למרות שהעלה טענות רבות אחרות). אף לו היה
14 ממש בטענה, מצופה שלו זו הייתה סבירה, התובע היה מעורער על הקביעה שניתנה בלי ייעוץ של
15 מומחים בתחום הפסיכיאטרי והנוירולוגי, ולכל הבעיות בתחום הפסיכיאטרי. עוד נזכיר, שההתובע
16 הגיע ליעוץ של המוסד לביטוח לאומי עקב אחר בן (!) (עמ' 27 – 29 למצגי הנتابעת) אבל בתחום
17 הפסיכיאטרי לא ראה לנכון לעמוד על הפנינותו ליעוץ. הדברים מחייבים משנה תוקף שעיה התובע
18 הודה שידוע אודות ההבדל שקיים בין ניכויים בין המצב שבו נקבעת נקבעת
19 נכות בשיעור נמוך יותר (עמ' 67 ש' 3 – 7).
20
21 75. את המערכת העובדתית הוא ניתן לפרש בשתי דרכי הסתכלות שונות, ונדרש כי פסיקת הנזק
22 תהיה עקבית לכל אחת מהן.
23
24 דרך הסתכלות האחת היא, שההתובע פעל בתום לב. במצב דברים זה, הסיבה לכך שנמנע
25 מהתלונן על בעיות בתחום הנפשי או להתקUSH על כך שיוזמן ליעוץ בתחום הנפשי, היא שתום
26 זה אינו מטריד אותו, ולמעשה, מבחינתו לא חל שינוי מהותי מאז התאונה. נזכיר, שם קודם
27 לתאונה התובע היה בטיפולים נפשיים רציפים.
28
29 דרך הסתכלות השנייה היא, שבעת ההופעה בפני הוועדה התובע השמייט במכוון את
30 התלונות בתחום הנפשי, וኒצל את העבודה שלא זומן ליעוץ בתחום זה, או שהזימון בוטל, כדי
31 להקטין את הניכויים.
32

בית המשפט המחווזי מרכזו-לוד

ת"א 19-07-41242 פלוני ו' רומנו-בסקי ואח'

תיק חיזוני:

1 כל דרך הסתכלות קורלטטיבית להתייחסות לנושא הנזק: בדרך הסתכלות הראשונה
2 התוצאה היא שהנזק מופחת, שכן לנכות בתחום הנפשי אין השפעה של ממש. במצב זה, אין מקום
3 גם להקטין את הנכות לצרכי חישוב הפיצוי וגם לנכות ניכוי רעוני כאשר זו קיימת.
4

5 בדרך הסתכלות השנייה, הנזק שייפסק הוא בהתאם לנכויות הקיימות, כאשר יש מנגד
6 להתחשב בכך בנוגע הניכויים, בין אם בדרך של פניה חוזרת למוסד לביטוח לאומי ובין אם בדרך
7 של ניכוי רעוני. לו אכן הנכות בתחום הנפשי הייתה כה משמעותית כפי שה佗בע ניסה לטען, חובת
8 תום הלב מחיבת, נוסף לצירוף כל החומר, שה佗בע לכל הפלחות יביא בפני הוועדה את תלונתו
9 בתחום הרלבנטי. ה佗בע לא עשה כן ואמר, קיבל בשווין نفس את העובדה שזמינים לעצים
10 בתהומיים הפסיכיאטריים והנוירולוגיים בוטלו ויתכן שהם בוטלו עקב העובדה שלא התlonן בפני
11 הוועדה על בעיות בתחום), לא ערער על כך ולא ביקש להיבדק. ודוק: אנו לא עוסקים במצב שבו
12 מומחי המוסד לביטוח לאומי קבעו נכויות נמוכות מalto שקבעו המומחים מטעם בית המשפט, אלא
13 במצב שבו ה佗בע מנע התייחסות קונקרטית של מומחי המיל'ל לתהום הפסיכיאטרי, תחילה בכך
14 שלא הזכיר את התלונות בתחום בפני הוועדה, ולאחר מכן, כאשר לא עשה כל מאבחן מחדש את
15 ההפנייה ליעץ הפסיכיאטרי.
16

17 76. עמדתי היא שיש לבחור את דרך הסתכלות הראשונה.
18

19 ראשית, מבחינת הנכות, דרך הסתכלות זו תואמת למציאות הראייתית והעובדתית. בפרק
20 הנזק נימנו מספר אינדייקציות לכך שהnocיות שקבעו ל佗בע הן בעלות משמעות תפוקודית נמוכה
21 יותר ונזכיר את חלקן: העובדה שנותני השתכרות אלו לאחר התאונת, העובדה שלאחר התאונת
22 ה佗בע המשיך לעבוד בתוצאות שונות והראתה מאמצי שיווק, העובדה שלצורך עובודתו הוא נזיר
23 מילא בכוכביהם חיצוניים ואי הבאת עדים רלבנטיים שיתמכו בטענות להשפעה של התאונת או
24 הנכות בGINAH על עובודתו. הידר התלונות בפני הוועדה הרפואית, וההתנהלות בקשר לביטול
25 הזימון ליעץ הפסיכיאטרי מראים שה佗בע התנהל כמו שהnocות הנפשית לא "מטרידה" אותו, כך
26 שההתנהלות במוסד לביטוח לאומי משלבת הימבב במאגר הראייתי זהה ותואמת אותו.
27

28 שנייה, כפי שהראינו, ה佗בע הציג למוסד לביטוח לאומי את החומר הרלבנטי, כך שמצד
29 אחד פעל בהתאם להנחות הפסיכיקה, אף ש"לא יצא מגדרו" (בלשון המעתה) כדי לקדם את בירור
30 שאלת nocities בתחום הנפשי. במצב דברים זה, עדיף להימנע מקביעה קטיגורית שה佗בע פעל בחושר
31 תום לב (שיש עמה גם משמעות כספית לא מבוטלת לנוכח גובה הניכוי הרעוני, כ- 2 מיליון ₪)
32 ולהעדיף את הגישה הראשונה.
33

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א-19-07-41242 פלוני נ' רומנו-בסקי ואה'

תיק חיצוני:

77. מאחר שנבחנה הדרך הראשונה, מתייחס הדיוון בטענת התביעה לפיה "גובה הניכוי הוא גובה הסיכון", ובהיעדר סיכון לתביעת שיבוב גבולה יותר, יש לנכונות אך ורק את התקובלות שהתקבלו, אך נעיר טענה זו אינה תואמת את הפסיקה.

5 נכון הוא, שחשיבות הניכוי המועוגנת בסעיף 82 לפיקודת הנויקין נוגעת רק למקירים בהם נתבע
6 המעביד לכך שלכואורה אין חובת ניכוי כללית במקירים של תביעה נגד צד ג'. נכון גם שהמקור
7 והפסיכתי לקביעתה של חובת הניכוי היה זכות החזרה של המוסד לבתו לאומי נגיד מזיק צד ג'
8 (ראו: סעיף 328 בחוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב) תשנ"ה – 1995 וריע"א 1659/21 מלכה יונה נ'
9 כלל חברה לביטוח בע"מ (5.7.22) (להלן: עניין יונה) פסקאות 18 ו- 33 לפסק דין של כב' השופט
10 ג' וילנגר).

12 אולם, זה מכבר הפסיקת העמידה את חובת הניכוי על שתי רגליים עצמאיות: לא רק זכות
13 החזירה של המוסד לביטוח לאומי (השתת כפל תשלום על המזיק) אלא גם מניעת פיצוי יתר לניזוק
14 (עליךו השבת המזב לקדמותו):

לענין זה אין כל חשיבות לשאלת מהו הסכום, שבו שיפה המזיק הילכה למעשה את המודד. הפיצויים, להם וכאי הנזוק כלפי המזיק... מופחתים בಗמלאות, שהמודד לביטוח לאומי משלם **לנזק, ולא בסכומים,** אשר **המזיק משלם למודד**, יתכן שהמודד חייב לוותר למזיק ולא לתבע ממנו דבר. יתכן שהמודד יתאפשר עם המזיק. יתכן שלמוסד אין זכות כלפי המזיק... כל אלה אינם מעניינו של הנזוק, אשר נזק שופח על-ידי המודד, ועל-כן נזק הופחת".

²² (עמ'א 650/78 קליף נ' מדינת ישראל, פ"ד לה (3) 242, 252 (1987), הדגשה לא במקור)

24 הלהקה זו חוזרת ונשנותה במהלך השנים (ראו למשל: ע"א 3106/06 **יעזבון המגוח נפתלי**
בשיטור זיל נ' בית המשפט סורוקה בואר שבע (18.7.13), פסקה 15 לפסק הדין, שם נדחתה הטענה
25 שיש להימנע מניכוי משום הזכות החזרה של המוסד לביטוח לאומי התיישנה). גם בעניין **יונה בית**
26 המשפט העליון בדק את טענת פיצויו היותר ודחה אותה **ל גופת**, בנסיבות הקונקרטיות של המקרה
27 (פסקאות 19 – 25 לפסק הדין, וראו גם פסקה 35, המזכירות את ההחלטה שבה נוכם תגמולו המוסד
28 לביטוח לאומי במצב שבו המוסד לביטוח לאומי לא יכול היה כבר להפעיל את זכות החזרה).
29

78. 31. לסיכון, יופחתו התגמולים שהותובע קיבל בפועל מהמוסד לביטוח לאומי. הנזק בגין
32. התגמולים ששולמו בפועל עומד על 1,035,658 ₪.

בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 19-07-41242 פלוני נ' רומנובסקי וואח'

תיק חיצוני:

1

2

3

4 אני מחייבת את הנتابעים לשלם ל佗ע סכום של 1,035,658 ש"ב בגין שכ"ט עו"ד בשיעור
5 של 15.21% (13% בעירוף מע"מ) וכן עלות האגרה בבית משפט תשלום בגין הפרשי הצמדה
6 וריבית כחוק ממועד תשלוםם ועד היום. סכומים אלו ישולם בתוך 30 ימים מהיום שאם לא כן
7 יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד למועד התשלום בפועל.

8

9

10 יתרת אגרה תשלום בהתאם להוראות הדיין.

11

12 ניתן היום, י"י אלול תשפ"ב, 06 ספטמבר 2022, בחדר הצדדים.

13

14

שׁולמית בן-ארי, שופטת